

Sygn.akt . IV U 40/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Serzysko

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania : **R. I.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17.11.2016 r. znak (...)

przeciwko:

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przy ustaleniu wysokości emerytury wnioskodawcy R. I. należy uwzględnić jego okres zatrudnienia od 1.02.2016r. do 30.06.2016r. na podstawie umowy (...) zawartej z (...) - (...), A. B. (1) w K. z otrzymanym wynagrodzeniem netto w wysokości:

1. luty 2016r. – 1.000 zł.
2. marzec 2016r. – 1.150 zł.
3. kwiecień 2016r. – 1.150 zł.
4. maj 2016r. – 1.150 zł.
5. czerwiec 2016r. – 1.150 zł.

II. odrzuca odwołanie w pozostałej części.

SSO Bogusław Łój

sygn. akt IV U 40/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.11.2016 r., (...) pozwany organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył emeryturę wnioskodawcy R. I. od dnia 01.10.2016 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wnioskodawca R. I. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się zaliczenia do ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego okresu zatrudnienia od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. oraz od 01.10.2016 r. w (...) w K..

Na okoliczność wykonywania pracy w powyższym okresie odwołujący wraz z odwołaniem przedłożył umowy zlecenie i zaświadczenie od pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniosł o odrzucenie, ewentualnie oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że do wysokości świadczenia doliczono okres zatrudnienia od 01-31.01.2016 r. w firmie (...) oraz od 01.07.2016 r. do 30.09.2016 r. w (...), bowiem w tych okresach wnioskodawca był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do żądania wnioskodawcy w zakresie uwzględnienia okresu od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. oraz październik 2016 r. pozwany wskazał, iż są one bezzasadne, ponieważ wnioskodawca przedłożył kserokopie dokumentów, a ponadto brak było zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych od lutego do czerwca 2016 r. Płatnik składek potwierdził, że zgłoszenia odwołującego dokonał od lipca 2016 r.

Organ wyjaśnił również, że miesiąc październik 2016 r., nie został uwzględniony, gdyż wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie w dniu 04.10.2016 r., a zatem przeliczone świadczenie przysługuje od dnia 01.10.2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. I., urodzony w dniu (...), nabył prawo do emerytury od dnia 08.05.2008 r. na mocy decyzji z dnia 27.06.2008 r.

Kolejnymi decyzjami, na wniosek odwołującego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczał wysokość świadczenia doliczając dalsze okresy zatrudnienia wnioskodawcy do stażu pracy.

okoliczności niesporne

W dniu 04.10.2016 r. R. I. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego poprzez doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych przebytych po przyznaniu świadczenia.

Do wniosku ubezpieczony dołączył zaświadczenie z firmy (...) A. B. (2) potwierdzające okres zatrudnienia w okresie 1-31.01.2016 r. oraz zaświadczenie z (...), w którym podano, że wnioskodawca jest zatrudniony w tej firmie od 01.02.2016 r. do nadal.

dowód: wniosek z dnia 04.10.2016 r. wraz z załącznikami w aktach organu rentowego

Na skutek powyższego wniosku organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego ustalił, że R. I. podlegał ubezpieczeniom społecznym w okresie od 01.01.2016 r. do 31.01.2016 r. jako pracownik płatnika składek (...) A. B. (2) oraz od 01.07.2016 r. do nadal jest zgłoszony jako zleceniobiorca przez płatnika składek (...) .H.U. (...) w K..

Wobec powyższych ustaleń, zaskarżoną decyzją z dnia 17.11.2016 r. Zakład przeliczył emeryturę wnioskodawcy. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 36 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych, w tym okresy od 01.01.2016 r. do 31.01.2016 r. i od 01.07.2016 r. do 30.09.2016 r.

Wysokość emerytury po przeliczeniu wyniosła 2603,78 zł.

dowód: akta organu rentowego

Wnioskodawca R. I. w spornych okresach od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. oraz od 01.10.2016 r. do 31.01.2017 r. był zatrudniony w firmie (...) (...) A. B. (1) w K. jako pracownik gospodarczy na podstawie umów (...). Jako miejsce

wykonywania pracy ustalono Kompleks (...) ul. (...) w Z. oraz Kompleks (...) ul. (...) w Z.. W czasie trwania umowy (...) wynagrodzenie miesięczne odwołującego miało wynosić 1.000 zł netto.

Firma (...)H.U. (...) na podstawie umowy nr (...) z dnia 01.02.2016 r. zawartej z (...) (...) Oddziałem (...) z siedzibą w K. świadczyła usługi w zakresie utrzymania porządku na terenie obiektu. Lista zawierająca dane wszystkich zatrudnionych przez firmę pracowników dołączona była do umowy i na podstawie tej listy pracownicy byli upoważnieni do wstępu na teren obiektu.

R. I. jako brygadzysta był upoważniony do wejścia na wszystkie obiekty, gdzie byli zatrudnieni pracownicy firmy (...), których pracę nadzorował. Zajmował się również dowożeniem narzędzi i środków czystości. R. I. sam także wykonywał prace porządkowe polegające m.in. na odśnieżaniu dróg, przygotowaniu terenu na przyjęcie interesantów, koszenie trawników. Swoje obowiązki ubezpieczony wykonywał codziennie.

Odwołujący co miesiąc przekazywał Kierownikowi (...) (...) (...) – D. S. protokoły odbioru z poszczególnych obiektów, które zawierały potwierdzenie wykonanych prac. Na podstawie tego protokołu D. S. wystawiał oświadczenie o zgodności wykonanych prac z przedmiotem zawartej umowy, a następnie firma (...) wystawiała fakturę za wykonaną usługę.

W spornych okresach za wykonaną pracę R. I. otrzymał od zleceniodawcy firmy (...) wynagrodzenie w wysokości:

- za luty 2016 r. – 1.000 zł netto,
- od marca do czerwca 2016 r. – 1.150 zł netto,
- października 2016 r. – 1.300 zł netto.

dowód: kserokopie umów zlecenie z 01.02.2016 r. i 01.04.2016 r., k. 5-6 akt sąd.,

- oryginał umowy zlecenie z dnia 01.09.2016 r., k. 73 akt sąd.,
- potwierdzenie otrzymania przelewu, k. 26-35 akt sąd.,
- listy obecności za okres od 02/2016 do 01/2017, k. 53-64 akt sąd.,
- zeznania świadka D. S., k. 41-41v akt sąd.,
- zeznania świadka R. P. , k. 67v akt sąd.,
- zeznania świadka J. U. , k. 67v-68 akt sąd.
- zeznania wnioskodawcy R. I. , k. 68 akt sąd.

(...) .H.U. (...) A. B. (1) w K. dokonała zgłoszenia R. I. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z okresie od 01.07.2016 r. do 31.01.2017 r. z tytułu wykonywania umowy (...).

Odnośnie raportów imiennych za okres od 07/2016 r. do 09/2016 r. O/ZUS w C. przeprowadził postępowanie wyjaśniające z płatnikiem składek, które nie przyniosło żadnego rezultatu. Płatnik nie złożył raportów za ww. okres.

dowód: pismo ZUS z dnia 30.06.2017 r., k. 72 akt sąd.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne w części.

Zgodnie z art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponowne ustalenie wysokości emerytury, poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, następuje na wniosek.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy decyzją z dnia 17.11.2016 r. przy obliczaniu wysokości emerytury R. I. należało uwzględnić jego okres zatrudnienia w (...) A. B. (1) w K. na podstawie umowy (...) od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. oraz od 01.10.2016 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. , uzasadniając tym, że pracodawca za ten okres nie opłacał za wnioskodawcę składek na ubezpieczenie społeczne.

Natomiast odnośnie miesiąca październik 2016 r. Zakład stwierdził, że wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie w dniu 04.10.2016r.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym kserokopii umów (...) z dni 01.02.2016 r. i 01.04.2016 r., potwierdzeń wykonania przelewów wynagrodzenia za pracę z tytułu tych umów, list obecności, zeznań powołanych w sprawie świadków – D. S., R. P., J. U., a także zeznań samego odwołującego, roszczenie wnioskodawcy uznać należało za zasadne w zakresie uwzględnienia do stażu pracy okresu zatrudnienia na podstawie umów (...) od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. przy ustaleniu wysokości emerytury.

W myśl przepisu art. 116 ust. 5 ustawy emerytalnej w związku z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Zgodnie zaś z § 22 ust. 1 cytowanego wyżej Rozporządzenia, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1) legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres (ust. 2).

Należy jednak zwrócić uwagę na to, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów.

W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w postępowaniu sądowym, zgodnie z treścią art. 473 k.p.c., nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i przesłuchania stron. W postępowaniu przed sądem, także wówczas, gdy przedmiotem sporu jest podstawa wymiaru świadczeń ubezpieczeniowych, fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być dowodzone wszelkimi

dostępnymi środkami, a do sądu należy ocena ich wiarygodności (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 04.03.1997r., III AUa 105/97, Apel-W-wa, 1997/2/7, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku III AUr 294/93, PS-wkl. 1994/3/6).

Natomiast art. 233 § 1 k.p.c. przewiduje, że Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału.

Wskazać w tym miejscu należy, że organ rentowy nie kwestionował faktu zatrudnienia wnioskodawcy w okresie od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. Jedyną i bezpośrednią przyczyną pominięcia okresu zatrudnienia, na co wskazuje treść odpowiedzi na odwołanie, jest to, że będące w posiadaniu tego organu dokumenty nie potwierdzają zatrudnienia, a ponadto nie zostały odprowadzone przez pracodawcę składki na ubezpieczenia społeczne wnioskodawcy, przy czym ubezpieczenie społeczne ma charakter obligatoryjny.

Sąd ustalił, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza informacje zawarte w zaświadczeniu (...) (...) z dnia 28.09.2016 r. odnośnie faktu rzeczywistego zatrudnienia wnioskodawcy w tej firmie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powołanych w niniejszej sprawie świadków. D. S. jest Kierownikiem (...), który jest odpowiedzialny za utrzymanie porządku na podległych mu jednostkach w Z. i S.. Natomiast świadkowie R. P. i J. U. odpowiadają za nadzór i jako pracownicy wykonywanych na terenie (...) i (...) przez firmę zewnętrzną. Zeznania świadków były spójne i logiczne, zgodne ponadto z zeznaniami wnioskodawcy, którym Sąd również w całości dał wiarę. Świadkowie mieli bezpośredni kontakt w pracy z wnioskodawcą, Sąd uznał, iż mają oni rzeczywistą wiedzę jaką pracę faktycznie wykonywał wnioskodawca. Pozwany nie zakwestionował tych zeznań, nie przedłożył żadnych dowodów przeciwnych.

Ponadto na okoliczność potwierdzenia wysokości otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu wykonywania umowy (...) R. I. przedstawił wydruki komputerowe ze swojego rachunku bankowego potwierdzające otrzymanie przelewu. Z analizy przedłożonych przez odwołującego potwierdzeń przelewów wynika, że od firmy (...) (...) A. B. (1) otrzymał w spornym okresie zatrudnienia następujące kwoty:

- za luty 2016 r. – 1.000 zł netto,

- od marca do czerwca 2016 r. – 1.150 zł netto,

W ocenie Sądu przedstawione przez odwołującego transakcje pozwalają na precyzyjne ustalenie poszczególnych miesięcy, w których R. I. otrzymał wynagrodzenie z tytułu umów (...) oraz wysokości tych wynagrodzeń. Ich wysokość jest zgodna z treścią zawartych umów (...).

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1778 t.j.), zwanej dalej ustawą systemową obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej „zleceniobiorcami”, oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4.

Zgodnie zaś z art. 36 ust. 2. ustawy systemowej o obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4, 6-9b, 11, 12, 18a-22, ust. 2, 2a i 2d, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.

Przenosząc powyższe przepisy na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że R. I. w okresie od 01.02.2016 r. do 30.06.2016 r. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnym, rentowym, wypadkowym oraz obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu umowy (...) zawartej z (...) A. B. (1) w K.. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego oraz opłacenia składki spoczywa na płatniku składek. Na wykonanie czy też kontrolę wykonania tego obowiązku pracownik nie miał wpływu. Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 16 marca 2016

r., III AUa 1062/15 wyraził przekonanie, że nieopłacenie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne nie może wywoływać dla tego pracownika ujemnych skutków w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Sąd w pełni podziela przedstawione wyżej poglądy.

Wobec powyższych ustaleń nie sposób podzielić stanowiska organu rentowego w zakresie nieuwzględnienia powyższego okresu zatrudnienia do stażu pracy, z uwagi na nieodprowadzenie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne.

Odnosząc się natomiast do uwzględnienia miesiąca październik 2016 r. przy przeliczeniu wysokości emerytury, wskazać należy, iż nie było podstaw do uwzględnienia tego okresu do ustalenia wysokości świadczenia.

Prawidłowo organ rentowy w zaskarżonej decyzji z dnia 17.11.2016 r. uwzględnił dodatkowy staż pracy z tytułu zatrudnienia w (...). (...) A. B. (1) w K. wyłącznie do 31.09.2016 r.

Wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego R. I. złożył w dniu 04.10.2016 r. Zgodnie z przepisem art. 113 ustawy emerytalnej ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt lub rencista pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.

Z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej wynika jednoznacznie, że do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5 (artykułu 183), z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108. Ponowne ustalenie emerytury przy zastosowaniu art. 108 oznacza, że - jak wynika z art. 108 ust. 2 - emeryturę powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Taki sposób zwiększenia emerytury polega na tym, że w emeryturze obliczanej na podstawie art. 183, nie zwiększa się części kapitałowej tego obliczenia.

Skoro więc przeliczenia dokonano na dzień 1 października 2016 r., czyli od dnia zgłoszenia wniosku, brak było podstaw do uwzględnienia okresu przypadającego po tym dniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc i powołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie, dotyczącym doliczenia okresu po miesiącu, w którym wnioskodawca złożył wniosek, odwołanie należało oddalić na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, czemu Sąd dał wyraz w punkcie II sentencji wyroku.